

De brievenbus

De postbode sleurt kreunend zijn postzakken de trap op. De fax is dringend aan vervanging toe. Onze webmaster wordt overstelpt met elektronische mail. Maar laat dit u a.u.b. niet tegenhouden. Blijf ons bestoken met uw mening en uw (praktijk)ervaringen. In Dialoog vindt u elke maand een selectie uit deze oogst. Anonieme brieven kunnen we echter niet publiceren. Wél laten we desgevallend - indien u

dit uitdrukkelijk vraagt

- naam en adres achterwege. Maar «naam en adres bekend» betekent ook echt dat naam en adres aan de redactie bekend zijn.

KLASSE (Dialoog) - Koningsstraat 138 - 1000 Brussel

Eén brievenbus volstaat al lang niet meer voor al uw brieven.

«Hij kan wel, maar hij wil niet»

Als moeder van een elfjarige hyperkinetische zoon heb ik toch mijn bedenkingen of iedere school evenveel inspanningen levert bij de opvang van zo'n kind. Ik wil dan ook graag reageren op uw artikel *Hoofd boven water* (Klasse voor Ouders nr. 7). Mijn kind heeft zich min of meer kunnen handhaven tot het vierde leerjaar met hulp van mijzelf én een privéleraar, terwijl de school toch beschikt over een hulpleraar voor kinderen met leerproblemen. De leerkrachten vonden de bijscholing niet nodig. **Ik ben dus de eerste en laatste leerkracht van mijn kind.** Informatie over problemen werd aangewend om hem belachelijk te maken. Elke impulsieve beweging werd opgevat als pesten van de leerkracht. Zijn rapport vermeldt stevast een onvoldoende voor gedrag. Alhoewel uitdrukkelijk gevraagd, «vergat» de leerkracht hem zijn medicatie toe te dienen die hij nodig had om zich beter te kunnen concentreren.

Als we vragen of BLO niet gepaster zou zijn, krijgen we als antwoord: «Hij kan wel, maar hij wil niet». Tests, tests en nog eens tests bij het PMS, een neurologe, een psychologe, een periode in een revalidatiecentrum om ach-

terstanden op te halen... geen enkel resultaat, behalve spanningen in ons gezin.

We hebben alle specialisten en alle tests opgegeven. Ik zorg dat zijn huistaken gemaakt worden, maar lessen en toetsen houden we voor bekeken. Zijn motivatie en werklust zijn totaal verdwenen. De vragen blijven echter. Welke toekomst heeft mijn kind? Wie zal de achterstand wegwerken? Welke richting kan hij volgen? Bij wie krijg ik extra hulp? Hoe kan ik hem een nieuwe kans geven in het eerste jaar secundair onderwijs?

(Naam en adres bekend)

Eigen kind

Meestal zitten ouders in het **oudercomité** om de belangen van hun eigen kind(eren) te verdedigen. Puur eigenbelang om gecamoufleerde druk uit te oefenen om «mijn kind, schoon kind» tot zijn recht te laten komen met (soms terechte) kritiek op heersende school-situaties. Weinig ouders zijn evenwel in staat om het beleid in een opvoedingsproject voor een schoolgemeenschap te overzien, ook al wordt hen hieromtrent alle informatie geboden. Idem dito voor de deelname van ouders (meestal dezelfde als in het oudercomité) aan de participatieraad.

Leerlingenraden die door de directie ernstig worden genomen, hebben anderzijds wél een positieve invloed op concrete punten van het schoolbeleid, zowel essentieel als voor de praktische uitwerking ervan.

Een prefect (naam en adres bekend)

Huiswerk

Momenteel is het zo dat het merendeel van het huiswerk instudeer-oefeningen zijn. Die worden thuis gemaakt, en dan ook massaal gekopieerd onder de leerlingen. Een soortgelijk probleem stelt zich bij allerhande jaartaken. Vermits die tegenwoordig meer en meer met de computer worden gemaakt is kopiëren ook hier kinderspel. Op zich ware dit reeds een boeiend onderwerp om verder uit te diepen in KLASSE.

Mijn grote kritiek op de huistaken (en jaartaken) zoals die nu gegeven worden is dat ze niet echt bijleren aan de leerlingen, enkel voor de zoveelste keer reproduceren. Een algemene fout in het onderwijs (zeker voor het ASO). We moeten de leerlingen meer actief betrekken in de kennisverwerving, waarbij ze bepaalde vaar-

digheden, technieken onder de knie krijgen, waarbij ze meer probleemoplossend leren denken.

Een voorbeeld. In onze school bestaat reeds enkele jaren een baccalaureaat (ter vervanging van de jaartaken) voor alle laatstejaars. Ze kiezen zelf een onderwerp en een begeleider, en werken dan het onderwerp persoonlijk uit. Ook moeten ze er een kleine scriptie over maken en die dan verdedigen tegenover een jury (leerkrachten en mensen van buiten de school), in aanwezigheid van de vijfdejaars. Luc Zwartjes - Waardamme

«We moeten wel vliegen»

Handenwringend stond de directeur van één van mijn scholen me uit te leggen dat het écht niet anders kon. «We zitten vast», zei hij, «we geraken er niet uit». De arme man vindt natuurlijk geen

mogelijkheid om de twee lestijden van de maandagvoormiddag te verplaatsen naar de donderdagmiddag, waar ook al twee lestijden stonden. Immers, zolang er collega's zijn die kunnen po-

chen dat ze in geen zoveel jaar deze of andere dag les dienden te geven, «zullen er gaatjes gevuld moeten worden». Maar waar mijn arme directeur geen rekening mee houdt, is dat ik me daardoor twee dagen moet verplaatsen i.p.v. één: 200 km rijden i.p.v. 100 km.

En dát miste ik in het artikel «We kunnen niet vliegen» (KLASSE nr. 78): de **economische gevolgen van het heen en weer vliegen.**

Kan er mij iemand uitleggen waarom ik méér dan een derde van mijn loon moet besteden aan verplaatsingen? Waarom ik méér dan de normale dagdagelijkse verkeersrisico's moet doorstaan omdat men belachelijke lesroosters maakt? Kan mij iemand verklaren waarom ik dan nog maar eens moet gediscrimineerd worden t.o.v. collega's met maar één school door op drie scholen opendeurweekends, modeshows, sportdagen, pedagogische (?) dagen, klassenraden, deliberaties, mosselsoupers, kaartavonden en allerhande te «mogen» verblijden met mijn onmisbare aanwezigheid? Is er iemand die dit aan mijn partner en mijn kind kan uitleggen? Tot slot: kunnen collega's die soortgelijke situaties tot op heden lijd-

zaam ondergaan a.u.b. reageren? Naam en adres bekend

Belgisch leger

In juni hield de legerbasis Leopoldsborg **opendeurdagen**. Het leek wel een pretpark: leerlingen mochten in tanks meerijden, in Agusta's zitten, het fusiliersparcours afleggen... Er waren Eerste Hulp- en grime-stands enz. Wegens het succes (tienduizenden bezoekers) wil het Belgisch leger dit initiatief in de toekomst herhalen én opnieuw via Klasse bekendmaken.

Wij vrezen dat de opvoedkundige waarde en de kritische zin van dergelijk bezoek ver te zoeken zijn. Krijgt onze jeugd ook ervaring met de slachtofferkant van de wapens, of blijven ze achter de trekker, spelenderwijs leren doden zonder ethische vragen? De aandacht voor de simpelste vorm

van het recht van de sterkste staat in schril contrast met de tijd en energie die we steken in het aanleren van **geweldloze conflictantering**. Die wapens kosten miljarden aan de

belastingbetaler en marginaliseren zodoende de ontwikkeling van vreedzame strategieën en instrumenten voor geweldpreventie en conflictoplossing.

De motieven van het leger zijn duidelijk, al is de verpakking handig en verleidelijk. Het budget daalt, het imago zit ook niet in de lift en men vreest dat in de toekomst de jongeren niet meer voor de krijgsmacht zullen kiezen. De opendeurdagen van het leger zijn géén onschuldig evenement voor onze kinderen.

vzw Forum voor Vredesaktie & vzw BDJ-Jeugd en Vrede

Dialoog op Internet

Kan jullie site op Internet niet uitgebreid worden met een deel waar ideeën enz. kunnen uitgewisseld worden tussen geïnte-

resseerden? Waarom stelt het tijdschrift KLASSE de ideeën van het departement Onderwijs altijd (te) positief voor. Als je de artikels leest dan moet daar steeds

uit blijken dat alles wat het departement Onderwijs propageert steeds goed is en alleen maar positieve kanten heeft. Reacties van personeelsleden, verenigingen die de leerkrachten of de ouders vertegenwoordigen... die ook al eens de negatieve kant van de ideeën willen belichten en toelichten blijven steeds achterwege. Het departement Onderwijs is toch God niet, of denken zij daar anders over?
Yves.Lorquin@ping.be

Koude douche

In het kader van de bestaande leerplannen en eindtermen is het vak Project Algemene Vakken (PAV) niet opgenomen. Alleen als methode om de eindtermen te realiseren werd projectonderwijs in het beroepsonderwijs als mogelijkheid opgehouden. Als leerkracht die al bijna twintig jaar uitsluitend actief is in het beroepsonderwijs is dat voor mij een koude douche. Eens te meer lijkt het me duidelijk dat nog steeds te veel beleidsmensen het beroepsonderwijs als wereldvreemd ervaren. Door het vak PAV te herleiden tot methode, zet men de onderwijsklok in het beroepsonderwijs terug tot begin jaren '80.

Alle netten hebben het vak PAV opgenomen. Er zijn de nodige leerplannen voor geschreven. De leerlingen van het beroepsonderwijs voelen zich heel goed bij deze aanbieding van algemene vakken. Is door de beleidsmensen projectonderwijs en PAV met elkaar verward? Hechten zij geen belang meer aan PAV? PAV heeft volgens mij behoefte aan een eigen leerplan. De optelsom van de leerplannen Nederlands, geschiedenis, wiskunde, wetenschappen, aardrijkskunde is immers helemaal niet gelijk aan een leerplan PAV. Wanneer het beleid dat niet inziet, betekent dit het einde van PAV in het beroepsonderwijs.
(Naam en adres bekend)

Pen pals

I am a 7th grade core teacher at Nooksack Valley Junior High in northwest Washington. I am trying to find more ways to get my kids involved with the computer and thought that e-mail pen pals would be a good idea. Is there anyone that would care to be pen pals with us? I have two 7th grade groups, at about 25 students each.

Robb Myhre - rmyhre@sprynet.com

Stress

Dat stress bij leerkrachten toeneemt, schrijf ik toe aan het feit dat er te veel en vooral te vlug «nieuwe» zaken opgelepeld worden. Iedere inspectie heeft ook zowat zijn «been» waarop ze knauwt. Ik hoop dat dit door de eindtermen wat verbetert. In het kleuteronderwijs hebben we geen «leerplan». Voor mijn part mogen ze echter gerust iets dergelijks invoeren, dan weten we tenminste dat we voor een tijd op het juiste spoor zitten.

Ook in het kleuteronderwijs krijgen we hoe langer hoe meer last van de «papierwinkel». Kindvolgsystemen, planningroosters, registratieroosters en nog veel meer.

Ik vraag me soms af wat we aan het doen zijn. De kwaliteit van het onderwijs zelf wordt er in mijn ogen daarom niet beter op.

De huidige instapregeling voor jonge kleuters (2,5 jaar) vind ik nu veel beter. Gedaan dus met om de haverklap een nieuwe kleuter in de klas. Alhoewel ik volledig voor de tewerkstelling ben én alle kleuterleiders een vaste benoeming wens, zal ik toch blij zijn wanneer de kleuters weer pas op 3-jarige leeftijd mogen komen. Teveel 2,5-jarigen zijn nog niet zindelijk of taalvaardig of zelfstandig genoeg.
Cécile Bourgois - Kortrijk

Ouders herscholen?

Onze school start met het nieuwe leerplan «taal». Vorig schooljaar kon ik nog net mee met «doe-woordjes» (werkwoorden)... Dit jaar is alles anders. Wie weet wat een hoor-woordje, een weet-woordje of een regel-woordje is? Moeten ouders dringend herschoold worden om «avondonderwijs» aan hun kinderen te kunnen geven? Waar kunnen we terecht voor informatie? Wie leert ons hoe we dit onze kinderen kunnen aanleren?

Dirk Willekens - dwssoft@innet.be
(vader van zes kinderen)

Vorstverlet

Joepie, roepen onze leerlingen misschien weer binnen enkele maanden. Het vriest dat het kraakt, de schoolverwarming is kapot en dus is er geen school. Maar moe-

ten die lessen later niet worden ingehaald?

(naam en adres bekend)

De spreiding van de lessen op dag-, week- en jaarbasis ligt vast in een reglement (Besluit van de Vlaamse Regering van 17 april 1991). Het doel van dit reglement is de onderwijsbelangen van de leerlingen vrijwaren: aan de beschikbare onderwijstijd waarop de leerlingen aanspraak maken, mag onder geen beding worden geraakt. Een schorsing wegens overmacht, bijvoorbeeld door hevige vorst, kan, maar de verloren gegane lessen moeten achteraf inderdaad worden ingehaald. Hierbij moet de inrichtende macht wél de toestemming vragen van het departement On-

derwijs als de inhallessen buiten de gebruikelijke lestijden of lesdagen zouden vallen (bijvoorbeeld extra lessen op woensdagnamiddag of na 17 u.). Bij deze inhaaloperatie is eigenlijk maar één criterium altijd van tel: het verloren gegane lesvolume moet worden ingehaald.

Vlaams Parlement - Vragen en Antwoorden - Vraag nr. 128 van 20 februari 1997

Spijbelen

Ik denk niet dat er de laatste jaren verandering is gekomen in het spijbelgedrag van leerlingen. Spijbelen heeft altijd bestaan, en niettegenstaande ik het zeker niet goedkeur, is het in sommige situaties wel te begrijpen. Op sommige scholen is de accommodatie zo erbarmelijk, dat leerlingen gaan vluchten. Ik ben ervan overtuigd dat, indien er activiteiten georganiseerd worden door het lerarenkorps of zelfs door leerlingen van de derde graad tijdens de middagpauze, het spijbelen beperkt kan worden.

Zelf heb ik ook veel gespijbeld als leerling, want bij ons op school was niet veel te beleven. Je bent jong... en je wilt wat!

(Naam en adres bekend)

Onbespreekbaar

Met aandacht heb ik uw artikel over pesten gelezen (*Klasse voor Ouders* nr. 8). Toch blijft het nog onbespreekbaar dat kinderen door hun begeleiders worden gepest. Mijn dochtertje van zes wordt bijvoorbeeld op haar kleuterschool gepest door de hulp in de eetzaal. Dat pesten gaat van opsluiten in de keuken, alleen eten op de gang tot blijven zitten als alle andere kinderen naar buiten mogen. Eerst liet ik haar enkel 's voormiddags naar school gaan, maar ze wil zelf graag de hele dag gaan. Ik heb dit probleem meerdere malen aan de schooldirecteur doorgegeven, maar die reageerde alleen door te zeggen dat het toch niet zo erg was als mijn dochtertje enkel in de voormiddag naar school zou komen. Maar zij wil een hele dag gaan! Ik heb er dan mee gedreigd om klacht in te dienen wegens kindermishandeling en nu gaat het iets beter. Mag die mevrouw in de eetzaal alles doen wat zij wil?

(Naam en adres bekend)

Kapot gescheurd

Mijn zoon van 14 heeft dyslexie. In artikelen en tv-reportages zegt en schrijft men dat de scholen hieraan de nodige aandacht besteden als zo'n probleem wordt vastgesteld. Niets is minder waar, de meeste leerkrachten reageren nog steeds vol onbegrip op dit probleem. Ik heb de school nochtans op de hoogte gebracht van het probleem. De lerares Frans bijvoorbeeld vond het nodig om mijn zoon op zijn kinderlijke geschrift te wijzen en zijn taak voor de hele klas kapot te scheuren. Kan men leraars in opleiding niet voldoende op de hoogte brengen van dit en andere problemen?

(Naam en adres bekend)

Voor al uw vragen over onderwijs belt u de Infolijn van het departement Onderwijs: tel 02-219 18 00